

Cod deontologic

Codul deontologic al avocatilor din Uniunea Europeana
CODUL DEONTOLOGIC

Acest COD DEONTOLOGIC AL AVOCATILOR DIN UNIUNEA EUROPEANA
a fost adoptat în Sesiunea Plenara a CCBE din 28 octombrie 1998,
si a fost modificat în Sesiunile Plenare din 28 noiembrie 1998
si din 6 decembrie 2002.

CUPRINS

1. PREAMBUL

- 1.1. Misiunea avocatului
- 1.2. Natura normelor deontologice
- 1.3. Obiectivele Codului
- 1.4. Domeniul de aplicare "ratione personae"
- 1.5. Domeniul de aplicare "ratione materiae"
- 1.6. Definitii

2. PRINCIPII GENERALE

- 2.1. Independenta
- 2.2. Încrederea si integritatea morala
- 2.3. Secretul profesional
- 2.4. Respectarea deontologiei altor barouri
- 2.5. Incompatibilitati
- 2.6. Publicitatea personala
- 2.7. Interesul clientului
- 2.8. Limitarea raspunderii avocatului fata de client

3. RELATIILE CU CLIENTII

- 3.1. Initierea si încetarea relatiilor cu clientul
- 3.2. Conflictul de interese
- 3.3. Pactul "de quota litis"
- 3.4. Stabilirea onorariilor
- 3.5. Aconturi asupra onorariilor si cheltuielilor
- 3.6. Împartirea onorariilor cu o persoana care nu este avocat
- 3.7. Solutionarea corespunzatoare costului si beneficiului ajutorului legal

Cod deontologic

3.8. Fondurile clientilor

3.9. Asigurarea pentru raspunderea profesionala

4. RELATIILE CU MAGISTRATII

4.1. Deontologia aplicabila în activitatea judiciara

4.2. Caracterul contradictoriu al dezbaterilor

4.3. Respectul fata de judecator

4.4. Informatii false sau susceptibile de a induce în eroare

4.5. Aplicarea în cazul arbitrilor si al persoanelor exercitând functii similare

5. RELATIILE DINTRE AVOCATI

5.1. Confraternitatea

5.2. Cooperarea dintre avocatii din State-membre diferite

5.3. Corespondenta transmisa între avocati

5.4. Onorariile pentru recomandare

5.5. Comunicarea cu partea adversa

5.6. (Abrogat prin Hotarârea Sesiunii Plenare a CCBE, la Dublin, în 6 decembrie 2002.)

5.7. Raspunderea pecuniara

5.8. Pregatirea tinerilor avocati

5.9. Litigiile dintre avocatii din mai multe State-membre

CODUL DEONTOLOGIC AL AVOCATILOR DIN UNIUNEA EUROPEANA EMITENT: CCBE - CONSILIUL BAROURILOR UNIUNII EUROPENE

1. PREAMBUL

1.3. Misiunea avocatului

Într-o societate întemeiata pe respect fata de justitie, avocatul îndeplineste un rol eminent. Misiunea sa nu se limiteaza doar la executarea fidela a unui mandat în cadrul legii. Într-un Stat de drept, avocatul este indispensabil justitiei si justitiabililor si are sarcina de a apara drepturile si libertatile acestora: el este deopotriva sfatuitorul si aparatorul clientului sau.

Misiunea lui îi impune îndatoriri si obligatii multiple, uneori aparent contradictorii, fata de:

- Client,
- Tribunale si celelalte autoritati în fata carora avocatul își asista sau își reprezinta clientul,

Cod deontologic

- Profesia sa în general si fiecare confrate în particular,
- Public, pentru care o profesie liberala si independenta, supusa respectarii normelor pe care ea si le-a impus, este un mijloc esential de aparare a drepturilor omului în fata Statului si a altor puteri.

1.2. Natura normelor deontologice

1.2.1. Normele deontologice sunt destinate sa garanteze, prin acceptarea lor liber consimtita, buna îndeplinire de catre avocat a misiunii sale, recunoscuta ca fiind indispensabila pentru buna functionare a oricarei societati omenesti. Nerespectarea acestor norme de catre avocati va duce, în ultima instanta la o sanctiune disciplinara.

1.2.2. Fiecare barou are normele sale specifice, care deriva din propriile sale traditii. Ele sunt adaptate organizarii si domeniului de activitate al profesiei în respectivul Stat-membru, precum si procedurilor juridice, procedurilor administrative si legislatiei nationale. Nu este nici posibil si nici nu este de dorit ca acestea sa fie dezradacinate sau sa se încerce generalizarea unor norme care nu sunt susceptibile de a fi generalizate.

Normele specifice fiecarui barou se refera totusi la aceleasi valori si releva, de cele mai multe ori, o baza comuna.

1.3. Obiectivele Codului

1.3.1. Functionarea progresiva a Uniunii Europene si a Spatiului economic european si intensificarea activitatii avocatului dincolo de frontiere, în interiorul Spatiului economic european au facut necesara, pentru binele public, definirea unor norme uniforme, aplicabile oricarui avocat din Spatiul economic european, pentru activitatea desfasurata dincolo de frontiere, indiferent care ar fi baroul din care face parte respectivul avocat. Scopul definirii unor astfel de norme este îndeosebi acela de a atenua dificultatile care deriva din aplicarea unei duble deontologii, asa cum se prevede în art. 4 al Directivei 77/249, din 22 martie 1977.

1.3.2. Organizatiile reprezentative ale profesiei de avocat reunite în cadrul CCBE doresc ca normele Codului, enuntate mai jos

- sa fie recunoscute, din acest moment, ca fiind expresia convingerii împartasite de toate Barourile din Uniunea Europeana si din Spatiul economic european,
- sa fie facute aplicabile, în termenul cel mai scurt, în functie de procedurile nationale si/sau ale Spatiului economic european cu privire la activitatea de dincolo de frontiere a avocatului din Uniunea Europeana si din Spatiul economic european,
- sa fie luate în considerare la efectuarea oricarei revizuii a normelor deontologice interne, în vederea armonizarii progresive a acestora din urma.

Ele doresc, printre altele, ca, în masura posibilului, normele deontologice interne sa fie interpretate si aplicate într-o maniera conforma acelora din prezentul Cod.

Atunci când normele din prezentul Cod vor fi fost facute aplicabile în activitatea de dincolo de frontiere, avocatul va ramâne supus normelor baroului din care face parte, în masura în care acestea din urma concorda cu cele ale prezentului Cod.

1.4. Domeniul de aplicare "ratione personae"

Normele de mai jos vor fi aplicate avocatilor din Uniunea Europeana si din Spatiul

Cod deontologic

economic european, așa cum sunt ele definite în Directiva 77/249 din 22 martie 1977.

1.5. Domeniul de aplicare "ratione materiae"

Fără a contraveni încercării de a realiza o armonizare progresivă a normelor deontologice aplicabile într-un cadru unic, național, normele expuse mai jos vor fi aplicate activității desfășurate de avocat dincolo de frontiere, în interiorul Uniunii Europene și în spațiul economic european. Prin activitatea de dincolo de frontiere se înțelege:

- (a) orice raport profesional cu un avocat dintr-un alt Stat-membru;
- (b) activitățile avocatului într-un alt Stat-membru, chiar dacă avocatul nu se deplasează efectiv acolo.

1.6. Definiții

În normele prezentului Cod, expresiile de mai jos au următoarea semnificație:

Prin "Stat-membru de proveniență" se înțelege Statul-membru din care face parte Baroul caruia îi aparține avocatul.

Prin "Stat-membru gazdă" se înțelege oricare alt Stat-membru în care avocatul desfășoară o activitate dincolo de granițele Statului său.

Prin "autoritate competentă" se înțelege organizația/organizațiile profesională/profesionale sau autoritățile respectivului Stat-membru care au competența de a stabili normele profesionale și/sau deontologice și de a exercita controlul disciplinar asupra avocaților.

2. PRINCIPII GENERALE

2.1. Independența

2.1.1. Multitudinea îndatoririlor care îi revin avocatului impune din partea acestuia o independență absolută, liberă de orice presiune, îndeosebi de cea derivată din propriile sale interese sau datorată influențelor din afară. Această independență este, de asemenea, necesară atât pentru încrederea în justiție, cât și pentru încrederea în imparțialitatea judecătorului. Prin urmare, avocatul trebuie să evite orice prejudiciere a independenței sale și să vegheze la a nu neglija etica sa profesională din dorința de a fi pe plac clienților săi, judecătorului sau terților.

2.1.2. Această independență este necesară atât în activitatea juridică, cât și în alte probleme de natură juridică, iar consilierea acordată de avocat clientului său nu are nici o valoare reală atunci când ea a fost făcută doar de complzență sau din interes personal ori sub efectul unei presiuni din afară.

2.2. Încrederea și integritatea morală

Nu pot exista relații bazate pe încredere, atunci când cinstea, probitatea, spiritul de dreptate și sinceritatea avocatului sunt puse sub semnul îndoielii. Pentru avocat, aceste virtuți tradiționale sunt obligații profesionale.

2.3. Secretul profesional

2.3.1. Prin însăși natura misiunii sale, avocatul este depozitarul secretelor clientului său și destinatarul comunicărilor de natură confidențială. Fără o garanție a confidențialității, încrederea nu poate exista. Prin urmare, secretul

Cod deontologic
profesional este recunoscut ca fiind deopotrivă un drept și o îndatorire
fundamentală și primordială a avocatului.

Obligația avocatului cu privire la secretul profesional servește atât intereselor
administratiei judiciare, cât și intereselor clientului. În consecință, ea trebuie
să beneficieze de o protecție din partea Statului.

2.3.2. Avocatul trebuie să respecte secretul oricărei informații confidentiale de
care ia cunoștință în cadrul activității sale profesionale.

2.3.3. Această obligație nu este limitată în timp.

2.3.4. Avocatul impune angajaților săi și oricărei persoane care colaborează cu el
în activitatea sa profesională să respecte secretul profesional.

2.4. Respectarea deontologiei altor barouri

În aplicarea normelor de drept ale Uniunii Europene și ale Spațiului economic
european, avocatul dintr-un Stat-membru poate fi obligat să respecte deontologia
unui barou dintr-un Stat-membru gazdă. Avocatul are datoria de a se informa asupra
normelor deontologice pe care trebuie să le respecte în exercitarea unei activități
specifice.

Organizațiile membre ale CCBE sunt obligate să depună codurile lor deontologice la
Secretariatul CCBE, pentru ca orice avocat să-și poată procura o copie de la
respectivul secretariat.

2.5. Incompatibilități

2.5.1. Pentru a-i permite avocatului să-și exercite funcțiile cu independență
necesară și de o manieră corespunzătoare îndatoririi sale de a participa la
administrarea justiției, exercitarea anumitor profesii sau a anumitor funcții este
incompatibilă cu profesia de avocat.

2.5.2. Avocatul care asigură reprezentarea sau apararea unui client în fața
justiției sau în fața autorităților publice ale unui Stat-membru gazdă va respecta
normele de incompatibilitate aplicabile avocaților din respectivul Stat-membru.

2.5.3. Avocatul stabilit într-un Stat-membru gazdă și care dorește să se angajeze
acolo în mod direct într-o activitate comercială sau într-o altă activitate diferită
de profesia sa de avocat, este obligat să respecte normele de incompatibilitate, așa
cum sunt ele aplicate avocaților din respectivul Stat-membru.

2.6. Publicitatea personală

2.6.1. Avocatul este autorizat să informeze publicul despre serviciile pe care le
ofera, cu condiția ca informația să fie fidelă, veridică și cu respectarea
secretului profesional și a altor principii esențiale ale profesiei.

2.6.2. Publicitatea personală făcută de un avocat, indiferent de mijlocul media
utilizat, de exemplu: presa, radioul, televiziunea, comunicarea comercială
electronică sau altele, este autorizată în măsura în care ea respectă condițiile
art. 2.6.1.

2.7. Interesul clientului

Sub rezerva normelor legale și deontologice, avocatul are obligația de a apăra
întotdeauna cât mai bine interesele clientului său, chiar în raport de propriile
sale interese, interesele vreunui confrate sau cele ale profesiei în general.

Cod deontologic

2.8. Limitarea raspunderii avocatului fata de client

În masura în care legislatia Statului-membru de provenienta si legislatia Statului-membru gazda autorizeaza acest lucru, avocatul poate sa limiteze raspunderea sa fata de client, în conformitate cu normele Codului deontologic pe care s-a obligat sa îl respecte.

3. RELATIILE CU CLIENTII

3.1. Initierea si încetarea relatiilor cu clientul

3.1.1. Avocatul nu actioneaza decât atunci când este împuternicit de clientul sau, exceptând cazul în care el a primit o însărcinare în acest sens din partea unui alt avocat care îl reprezinta pe client sau din partea unei instante competente.

Avocatul trebuie sa se straduiasca, în mod rezonabil, sa cunoasca identitatea, competenta si posibilitatile persoanei sau ale autoritatii prin intermediul careia a fost împuternicit, atunci când circumstante specifice releva ca aceasta identitate, aceasta competenta sau aceste posibilitati sunt îndoielnice.

3.1.2. Avocatul își sfatuieste si își apara clientul cu promptitudine, în mod constiincios si cu diligenta. El își asuma personal raspunderea pentru misiunea care i-a fost încredintata. Avocatul își informeaza clientul cu privire la evolutia cauzei care i-a fost încredintata.

3.1.3. Avocatul nu accepta sa-i fie încredintata o cauza atunci când stie sau când ar trebui sa stie ca el nu are competenta necesara pentru a se ocupa de aceasta cauza, exceptând cazul în care coopereaza cu un avocat care are competenta necesara.

Avocatul nu poate accepta o cauza atunci când, datorita altor obligatii, se afla în imposibilitatea de a se ocupa de ea cu promptitudine.

3.1.4. Avocatul care își exercita dreptul de a nu se mai ocupa de o cauza trebuie sa se asigure ca respectivul client poate gasi, în timp util, un alt confrate care sa-i ofere asistenta juridica, pentru a se evita prejudicierea clientului.

3.2. Conflictul de interese

3.2.1. Avocatul nu trebuie sa fie sfatuitorul si nici reprezentantul sau aparatorului a mai mult de un client într-una si aceeasi cauza, atunci când exista conflict de interese între respectivii clienti sau când riscul unui astfel de conflict este evident.

3.2.2. Avocatul trebuie sa se abtina sa se mai ocupe de cauzele tuturor clientilor implicati, atunci când se iveste un conflict de interese, când secretul profesional risca sa fie violat sau când independenta sa risca sa fie stirbita.

3.2.3. Avocatul nu poate accepta o cauza a unui nou client, daca secretul informatiilor încredintate de un vechi client risca sa fie violat sau atunci când cunoasterea de catre avocat a cauzelor vechiului sau client îl favorizeaza pe noul client în mod nejustificat.

3.2.4. În cazul în care avocatii exercita profesia în grup, paragrafele 3.2.1., 3.2.2. si 3.2.3. sunt aplicabile grupului în ansamblu si tuturor membrilor sai.

3.3. Pactul "de quota litis"

3.3.1. Avocatul nu poate sa-si fixeze onorariile pe baza unui pact "de quota litis".

Cod deontologic

3.3.2. Pactul "de quota litis" este o conventie încheiata între avocat si clientul sau, înainte de încheierea definitiva a unei cauze care prezinta interes pentru acest client, conventie prin care clientul se angajeaza sa îi plateasca avocatului o parte din ceea ce rezulta de pe urma cauzei, fie ca plata consta într-o suma de bani, fie în orice alt bun sau valoare.

3.3.3. Nu constituie un astfel de pact conventia care prevede stabilirea onorariului în functie de valoarea litigiului de care se ocupa avocatul, atunci când aceasta valoare este corespunzatoare unui tarif oficial sau daca ea este admisa de autoritatea competenta de care depinde avocatul.

3.4. Stabilirea onorariilor

3.4.1. Avocatul trebuie sa-si informeze clientul cu privire la tot ceea ce cere cu titlu de onorarii, iar valoarea însumata a onorariilor sale trebuie sa fie echitabila si justificata.

3.4.2. Sub rezerva unei conventii contrare, încheiata legal între avocat si clientul sau, modalitatea de calculare a onorariilor trebuie sa fie în conformitate cu normele baroului din care face parte avocatul. Daca avocatul este membru al mai multor barouri, normele aplicabile vor fi cele ale baroului cu care avocatul si clientul sau au cele mai strânse relatii.

3.5. Aconturi asupra onorariilor si cheltuielilor

Când avocatul solicita varsarea unui acot cu titlu de avans asupra cheltuielilor si/sau a onorariilor, acesta nu trebuie sa depaseasca o estimare rezonabila a onorariilor si a cheltuielilor probabile pe care cauza le implica.

În caz de neplata a avansului solicitat, avocatul poate sa renunte sa se mai ocupe de cauza sau se poate retrage, cu conditia respectarii dispozitiilor art. 3.1.4.

3.6. Împartirea onorariilor cu o persoana care nu este avocat

3.6.1. Sub rezerva dispozitiei de mai jos, avocatului îi este interzis sa își împarta onorariile cu o persoana care nu este avocat, exceptând cazul în care asocierea dintre avocat si o alta persoana este autorizata de legislatia Statului-membru din care face parte avocatul.

3.6.2. Norma din art. 3.6.1. nu se aplica sumelor sau compensatiilor varsate de catre avocat mostenitorilor unui confrate decedat sau unui confrate care si-a dat demisia pentru a se prezenta ca succesor al clientelei respectivului confrate.

3.7. Solutionarea corespunzatoare costului si beneficiului ajutorului legal

3.7.1. Avocatul trebuie sa încerce, în orice moment, sa gaseasca o solutionare a litigiului clientului sau care sa fie corespunzatoare costului cauzei, si va trebui ca, în momentele oportune, sa își consilieze clientul cu privire la oportunitatea de a cauta sa ajunga la o înțelegere sau de a face apel la solutii alternative pentru a încheia litigiul.

3.7.2. În cazul în care clientul este susceptibil sa beneficieze de aparare din oficiu, avocatul are obligatia sa-l informeze despre aceasta.

3.8. Fondurile clientilor

3.8.1. Daca, la un moment dat, avocatul detine fonduri în numele clientilor sai sau

Cod deontologic

în numele unor terti (denumite în continuare "Fonduri-Clienti"), el este obligat sa respecte urmatoarele norme:

3.8.1.1. Fondurile-Clienti vor fi întotdeauna pastrate într-un cont deschis la o banca sau la o institutie similara, agreata de autoritatea publica. Toate Fondurile-Clienti primite de un avocat trebuie sa fie varsate într-un astfel de cont, cu exceptia cazului în care exista o autorizare expresa sau implicita din partea clientului specificând o alta destinatie a acestora.

3.8.1.2. Orice cont deschis în numele avocatului si în care sunt depuse Fonduri-Clienti este însoțit de specificatia ca fondurile depuse în acel cont sunt detinute în numele clientului (clientilor) avocatului.

3.8.1.3. Conturile avocaturilor în care sunt varsate Fondurile-Clienti trebuie sa fie acoperite, în mod constant, cel puțin la nivelul valorii totale a Fondurilor-Clienti detinuta de avocat.

3.8.1.4. Fondurile-Clienti trebuie sa fie imediat varsate clientilor sau în conditiile autorizate de catre client.

3.8.1.5. Cu exceptia cazurilor în care exista norme de drept contrare sau o hotărâre judecatoreasca si un acord expres si implicit al clientului în numele caruia se face plata, sunt interzise orice plati efectuate, prin intermediul Fondurilor-Clienti, în numele clientului pentru o terta persoana, inclusiv:

(a) platile facute unui client sau pentru un client din fondurile aparținând unui alt client;

(b) extragerea onorariilor avocatului.

3.8.1.6. Avocatul tine evidente complete si precise ale tuturor operatiunilor efectuate cu Fondurile-Clienti, diferentiind Fondurile-Clienti de celelalte sume detinute de avocat, evidente pe care le remite clientului, la cerere.

3.8.1.7. Autoritatile competente ale Statelor-membre sunt autorizate sa verifice si sa examineze, pastrând secretul profesional, documentele legate de Fondurile-Clienti, pentru a se asigura ca normele pe care le-au fixat sunt bine respectate, precum si pentru a sanctiona abaterile de la aceste norme.

3.8.2. Sub rezerva a ceea ce urmeaza si fara a încalca normele prevazute în art. 3.8.1. de mai sus, avocatul care detine Fonduri-Clienti în cadrul unei activitati profesionale exercitata într-un alt Stat-membru trebuie sa respecte normele cu privire la depozitul si contabilitatea Fondurilor-Clienti aplicate de baroul din care face parte avocatul, în Statul-membru de provenienta.

3.8.3. Avocatul care își exercita activitatea într-un Stat-membru gazda poate, cu acordul autoritatilor competente din Statul-membru din care provine si al autoritatilor competente din Statul-membru gazda, sa se conformeze exclusiv normelor acestuia din urma fara a fi obligat sa respecte normele Statului-membru din care provine. În acest caz, avocatul este obligat sa ia masurile necesare pentru a-si informa clientii ca el respecta normele aplicabile în Statul-membru gazda.

3.9. Asigurarea pentru raspunderea profesionala

3.9.1. Avocatul trebuie sa aiba o asigurare permanenta pentru raspunderea sa profesionala, în limite rezonabile, tinând cont de natura si de amploarea riscurilor pe care si le asuma prin exercitarea activitatii sale.

3.9.2. Un avocat care presteaza servicii într-un Stat-membru gazda, în care își exercita activitatea profesionala, este supus urmatoarelor dispozitii:

3.9.2.1. Avocatul trebuie sa se conformeze dispozitiilor referitoare la obligatia de

Cod deontologic

a se asigura pentru raspunderea profesionala, aplicabile în Statul-membru din care provine.

3.9.2.2. Când avocatul, care este obligat sa subscrie o astfel de asigurare în Statul-membru din care provine, exercita o activitate profesionala într-un Stat-membru gazda, el trebuie sa se straduiasca sa obtina o extindere a acestei asigurari si asupra activitatii profesionale pe care o exercita în Statul-membru gazda.

3.9.2.3. Atunci când normele din Statul-membru din care provine avocatul nu-l obliga pe avocat sa subscrie o astfel de asigurare, sau când extinderea asigurarii vizate la art. 3.9.2.2. sus-mentionat se dovedeste imposibila, avocatul trebuie sa încheie totusi o asigurare pentru activitatea profesionala desfasurata într-un Stat-membru gazda, respectiv pentru serviciile prestate clientilor din acest Stat-membru, asigurare care sa fie cel puțin egala cu cea care se aplica avocatilor din Statul-membru gazda, exceptând cazul în care îi este imposibil sa obtina o astfel de asigurare.

3.9.2.4. În cazul în care avocatul nu poate obtine o asigurare în conformitate cu normele sus-mentionate, el trebuie sa-i informeze pe aceia dintre clientii sai care risca sa fie prejudiciati din aceasta cauza.

3.9.2.5. Avocatul care își exercita activitatea într-un Stat-membru gazda poate, cu acordul autoritatilor competente din Statul-membru din care provine si al celor din Statul-membru gazda, sa se conformeze în exclusivitate normelor aplicabile asigurarii pentru raspunderea profesionala în Statul-membru gazda. În acest caz, avocatul are obligatia de a lua masurile necesare pentru a-si informa clientii ca asigurarea sa este în conformitate cu normele aplicabile în Statul-membru gazda.

4. RELATIILE CU MAGISTRATII

4.1. Deontologia aplicabila în activitatea judiciara

Avocatul care se prezinta în fata unei jurisdictii dintr-un Stat-membru sau participa la o procedura în fata unei astfel de jurisdictii trebuie sa respecte normele deontologice aplicabile în respectiva jurisdictie.

4.2. Caracterul contradictoriu al dezbaterilor

Avocatul trebuie sa respecte, în orice circumstanta, caracterul contradictoriu al dezbaterilor. El nu poate, de exemplu, sa contacteze un judecator, cu privire la o cauza, fara a-l informa în prealabil pe avocatul partii adverse.

El nu poate transmite unui judecator acte, note sau alte documente, fara ca acestea sa fi fost comunicate, în timp util, avocatului partii adverse, cu exceptia cazurilor în care respectivele demersuri sunt autorizate prin normele de procedura aplicabile. În masura în care normele de drept nu interzic acest lucru, avocatul nu poate sa divulge sau sa supuna instantelor o propunere de solutionare a cauzei, facuta de partea adversa sau de catre avocatul acesteia, fara o autorizare expresa din partea avocatului partii adverse.

4.3. Respectul fata de judecator

Avocatul va da dovada de respect si de loialitate fata de oficiile judecatorului, dar, în acelasi timp, își va apara clientul în mod constiincios si fara teama, fara a tine cont de propriile sale interese si nici de vreo consecinta de orice fel ce l-ar putea privi pe el sau pe oricare alta persoana.

4.4. Informatii false sau susceptibile de a induce în eroare

Avocatul nu trebuie, în nici un moment, sa furnizeze judecatorului, cu buna stiinta, o informatie falsa sau de natura sa îl induca pe acesta în eroare.

4.5. Aplicarea în cazul arbitrilor si al persoanelor exercitând functii similare

Normele aplicabile în cazul relatiilor dintre un avocat si un judecator se aplica, în egala masura, si în cazul relatiilor avocatului cu un arbitru, cu un expert sau cu orice alta persoana însărcinată, în mod ocazional, sa îl asiste pe judecator sau pe arbitru.

5. RELATIILE DINTRE AVOCATI

5.1. Confraternitatea

5.1.1. Confraternitatea impune ca relatiile dintre avocati sa fie bazate pe încredere, spre interesul clientului si pentru a evita atât procesele inutile cât si orice comportament susceptibil sa impieteze reputatia profesiei. Totusi, ea nu trebuie sa puna niciodata în opozitie interesele avocatilor si interesele clientului.

5.1.2. Avocatul recunoaste drept confrate pe orice avocat dintr-un alt Stat-membru; el manifesta fata de acesta un comportament colegial si loial.

5.2. Cooperarea dintre avocatii din State-membre diferite

5.2.1. Este de datoria oricarui avocat caruia i se adreseaza unui confrate dintr-un alt Stat-membru sa se abtina sa accepte o cauza pentru care nu are competenta necesara; într-o astfel de situatie, el trebuie sa își ajute confratele sa intre în contact cu un avocat care sa fie în masura sa-i ofere serviciul cerut.

5.2.2. Atunci când avocatii din doua State-membre diferite lucreaza împreuna, amândoi au datoria de a tine cont de diferentele care pot exista între sistemele lor legislative, barourile lor, competentele si obligatiile lor profesionale.

5.3. Corespondenta transmisa între avocati

5.3.1. Avocatul, care adreseaza unui confrate dintr-un alt Stat-membru o comunicare careia doreste sa i se confere un caracter "confidential" sau "without prejudice", va trebui sa precizeze în clar acest lucru înca din momentul expedierii respectivei comunicari.

5.3.2. În cazul în care destinatarul comunicarii nu este în masura sa îi confere acesteia un caracter "confidential" sau "without prejudice", el va trebui sa o returneze expeditorului fara a lua cunostinta de continutul acesteia.

5.4. Onorariile pentru recomandare

5.4.1. Avocatul nu poate nici sa pretinda si nici sa accepte din partea unui alt avocat sau din partea vreunui tert un onorariu, un comision sau vreo alta compensatie pentru faptul ca a recomandat un avocat unui client sau ca a trimis un client la un avocat.

5.4.2. Avocatul nu poate plati nimanui un onorariu, un comision si nici vreo alta compensatie în contrapartida pentru ca i-a fost prezentat un client.

5.5. Comunicarea cu partea adversa

Avocatul nu poate intra în relație directă cu o persoană, cu privire la o anumită cauză, atunci când știe că respectiva persoană este reprezentată sau asistată de un alt avocat, exceptând cazul în care el are acordul confratelui sau și cu obligația de a-l ține la curent pe acesta din urmă.

5.6. (Abrogat prin Hotărârea Sesiunii Plenare a CCBE, la Dublin, în 6 decembrie 2002.)

5.7. Raspunderea pecuniara

În relațiile profesionale dintre avocații unor barouri din State-membre diferite, avocatul care nu se limitează doar la a recomanda un confrate unui client sau la a-i-l prezenta ci încredințează o cauză unui omolog al său ori îl consultă într-o cauză, este personal obligat, chiar în caz de neprezentare a clientului, să-i achite confratelui din străinătate, pentru consiliere, onorariile, cheltuielile și sumele avansate de către acesta din urmă din propriul buget. Totuși, respectivi avocați pot conveni, încă din momentul demarării acestor relații, stabilirea unor dispoziții speciale cu privire la acest subiect. În plus, avocatul poate, în orice moment, să limiteze obligația sa personală la nivelul valorii totale a onorariilor, cheltuielilor și sumelor avansate de confratele străin până la data notificării transmise acestuia din urmă cu privire la decizia sa de a-și declina răspunderea pe viitor.

5.8. Pregatirea tinerilor avocați

Pentru a întări încrederea și cooperarea dintre avocații din State-membre diferite și spre interesul bine înțeles al clienților, este necesar să fie încurajată dobândirea unei mai bune cunoașteri a legilor și a normelor procedurale aplicabile în diferitele State-membre. În acest scop, în cadrul obligației sale profesionale de a asigura pregătirea tinerilor, avocatul va lua în considerare necesitatea pregătirii unor tineri confrăți din alte State-membre.

5.9. Litigiile dintre avocații din mai multe State-membre

5.9.1. Atunci când un avocat este de părere că un confrate dintr-un alt Stat-membru a încălcat o normă deontologică, el trebuie să-și atenționeze confratele asupra acestui lucru.

5.9.2. Atunci când între avocații din mai multe State-membre apare vreun diferend personal, de natură profesională, aceștia trebuie să încerce mai întâi să-l soluționeze pe cale amiabilă.

5.9.3. Înainte de a angaja o procedură împotriva unui coleg dintr-un alt Stat-membru, pe tema unui diferend de tipul celui menționat la paragrafele 5.9.1. și 5.9.2., avocatul trebuie să informeze barourile din care fac parte cei doi avocați, pentru a permite respectivelor barouri să-și dea concursul în vederea soluționării diferendului pe cale amiabilă.